

EL PUNT AVUI
Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Falgàs, 13. 17005. Girona

Director: Joan Vall Clara. Direcció: Toni Brosa, Susanna Oliveira, Toni Romero i Xevi Sala (Opinió), David Brugué, Irene Casellas i Sara Muñoz (Entrevistes i reportatges), Carles Sabaté, Anna Serrano i Lluís Simon (Informació del dia), Dolors Bellés (Europa-Món), Xevi Castellón (Cultura), Xevi Masachs (L'Esportiu) i Pere Bosch (La República). Caps d'àrea: Francesc Espiga (Informació del dia), Anna Balcells (Europa-Món), Guillem Vidal (Cultura), Jordi Camps i Joan Martí (L'Esportiu), Carina Filella (La República) i Francesc Muñoz (L'Econòmic). Caps de secció: Teresa Márquez (Entrevistes i reportatges), Raül García (Europa-Món), Maria Palau (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Mercè Miralles (La República), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Taulats, Aureli Rodríguez i Ramon Buch (Disseny), Manel Lladó (Fotografia) i Quim Puigvert (Llengua). Corresponsal a Madrid: David Portabella.

Comarques Gironines
Directora: Anna Puig. Cap d'àrea: Núria Astorch. Cap de secció: Ure Comas. Redacció: Emili Agulló, Lurdes Artigas, Gemma Busquets, Jordi Casas, Ramon Estéban, Jordi Ferrer, Joana Peña, Joan Puntí, Maria Saguer, Marc Salgas i Joan Trillas.

A la tres. Sara Muñoz /smunoz@elpuntavui.cat/@saramunozn

Suïcidis

No puc imaginar un dolor més inhumà i desolador que el que deu acompanyar el suïcida d'un fill. Ni la tortura que deu significar passar la resta de la teva vida preguntant-te què hauries pogut fer per evitar-ho i en canvi no vas fer. L'augment de la xifra d'adolescents que es treuen la vida, o que ho proven sense arribar a culminar els seus plans inicials, esgarrifa tant que ens hauria de dur a concloure, com a mínim, que tots tenim alguna responsabilitat, per petita que sigui, en aquest fracàs social col·lectiu. Hem naufragat com a comunitat quan persones que haurien de supurar ganes de viure per tots els seus porus només desitgen apartar-se'n. I fem fallida global cada vegada que arribem massa tard a detectar el patiment extrem d'una persona, però també, no ens enganyem, l'espifem quan es tolera que massa nens i joves frivoltzin amb la idea del suïcida. S'està gestant una societat immune al patiment dels altres –a alguns ja els deu estar bé que ens anem pansint amb nul·la capacitat de rèplica– i això es detecta, també, en l'infantilisme amb què alguns s'afronten a un tema tan greu. Un parell d'exemples. Recentment, en un hospital català, una nena va ingressar després d'un intent frustrant de suïcida que prèviament havia anunciat a les xarxes socials. Tan bon punt va recuperar la consciència, va demanar el seu mòbil per comprovar quin impacte, traduït en *likes* i comentaris, havia tingut el seu terrible anunci. Un altre

“Hem naufragat com a comunitat quan persones que per la seva edat haurien de supurar ganes de viure per tots els seus porus només desitgen apartar-se'n

cas. No fa gaire, ma filla de dotze anys em va demanar un euro per comprar unes laminadures a un nen de la seva edat perquè estava una mica trist i havia verbalitzat que potser es suïcidava. Un parell de dies més tard, en preguntar-li per tan tremenda qüestió, em va dir que estigués tranquil·la, que ja li havia passat. Literal. Com a qui li passa un refredat de quatre esternuts. M'horroritzo en recordar que m'ho explicava amb el to de qui es debat entre posar-se uns *leggings* o uns texans. I em neix un dolor a la boca de l'estómac de pensar la feina que tenim per fer.

De reüll Sequeres

Del 2006 al 2009 Catalunya va viure un dels pitjors episodis de sequera que es recordaven. Quan els nivells dels embassaments eren del 50%, el govern del tripartit va començar a establir controls diaris i a l'abril del 2007 van començar les primeres restriccions domèstiques, no sense conflicte entre els partits que eren socis de govern, el PSC, ICV i ERC. Es van aplicar mesures excepcionals, res d'omplir piscines ni regar camps de golf, i retornava la polèmica pels transvasaments d'aigua, ja fos de l'Ebre o del Roine, mentre la ciutadania aconseguia rècords d'estalvi. D'aquell episodi va sorgir la dessaladora del Prat que ha permès minvar els efectes de l'actual sequera, molt més severa que l'anterior, i que ara arriba a efectes que poden ser devastadors. Moltes de les actuacions que es van portar a terme aquells anys no obeïen a cap pla integral per afrontar episodis de sequera típics de la Mediterrània, recorden els vaixells amb aigua al port? Divuit anys més tard, i amb una sequera agreujada, el país continua sense tenir un pla integral per afrontar una sequera que ara, a més a més, es preveu cíclica i molt més freqüent a causa de la situació d'emergència climàtica que viu el planeta. L'urgència pica a la porta d'uns polítics que han estat més preocupats a fer uns jocs olímpic d'hivern.

Emma Ansola

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Sainet o tragèdia, el judici a Laura Borràs?

Francament, no he vist mai un judici com el de la Laura Borràs! És un sainet, que acabarà en tragèdia, on el jutge es discuteix amb els advocats de la defensa i amb els de la fiscalia, i els advocats entre ells. Els dos altres acusats són especialistes en documentació falsa i, a sobre, els rebaixen la pena si testifiquen en contra d'ella. Han testimoniat contra ella donant fe de la falsificació dels presupostos presentats. El judici tomba cap a Isaias Herrero per les declaracions pactades amb la fiscalia, sense vergonya. L'exdegà i exdirector de la ILC ha dit que si mai hagués vist alguna cosa que estigués malament, no s'hauria fet. També, tots els testimonis de la fiscalia i la defensa afirmen que la cap d'administració no va presentar cap queixa formal sobre les contractacions. És tot tan enredat que no hi ha qui en tregui l'entrellat. Ja era d'esperar, però tant? A què juguen? A la ruleta russa amb el carregador de l'arma amb totes les bales a dins? La bala li tocarà sí o sí? Només faltaria!

MARIONA REIG MASSOT
Palafregell (Baix Empordà)

Patrimoni cultural en extinció

L'estudi del mestre Magriñà, al carrer Petritxol, seu de l'escola de ballet dels que foren ballarins del Ballet Titular del Gran Teatre del Liceu, que dirigí l'excepcional figura de la dansa al nostre país, el ballarí, coreògraf i venerat mestre Joan Magriñà, i que va continuar la seva tasca docent junt amb la ballarina principal del Gran Teatre i musa del mestre, Asunción Aguadé, tancarà les seves portes i malauradament desapareixerà del mapa. Com es pot permetre que un llegat, un patrimoni com aquest, únic a Catalunya i a Espanya, es deixi perdre? Com és que cap de les nostres institucions hi posa remei? Com és que la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Barcelona, la Diputació de Barcelona, l'Institut del Teatre i sobretot el Gran Teatre del Liceu, ho permeten? La història gloriosa, els grans noms de la dansa a escala mundial i local, que han trepitjat i suat en aquell sòl, els assajos de les aclamades coreografies del mestre, aquelles parets tan plenes de records dels temps gloriosos, el teatre entrañable on es realitzaven petites

mostres de dansa..., tot serà esborrat, ignorat, perdut... Si us plau, que algú faci alguna cosa.

CAROLINA MASJUAN BOIX
Vilalba Sasserra (Vallès Oriental)

Consulta ciutadana a la Poble de Segur

A la Poble de Segur hi ha convocada una consulta ciutadana pel proper 12 de març per canviar el nom del passeig de Josep Borrell, atorgat al polític socialista d'aquesta població (no sabem per quins mèrits), pel d'U d'Octubre.

Aquest personatge, significat pel seu odi a les legítimes aspiracions catalanes d'esdevenir un estat lliure i independent, va declarar en una manifestació conjunta amb l'extrema dreta, després del referèndum de l'1 d'octubre del 2017, que calia desinfectar les ferides de Catalunya. Per democràcia, per dignitat, per denunciar declaracions properes al feixisme (que volia "desinfectar" el món de jueus, demòcrates, comunistes i homosexuals), animo la gent de la Poble (on tinc alguns amics) a votar per aquest canvi de nomenclatura.

Ah, i em pensava que als carrers no s'hi podien posar noms

de persones vives.

En tot cas, personatges amb tics feixistes no haurien de portar el nom de cap carrer o plaça, ni de la Poble ni de cap altre poble de Catalunya.

XAVIER CEREROLS CLOSA
Barcelona

Sobre una valoració del govern

El darrer divendres de febrer, al matí, vam veure publicada una valoració del govern en què, mentre que a aquest li donaven un suspens, a la Renfe li sortia un aprovat justet. Pel que fa al primer, tenint en compte com ha anat tot darrerament, no ens sorprèn gaire; en canvi sí que ens sorprèn pel que fa a l'altre cas, tenint en compte com està funcionant, sobretot en el tema de Rodalies, amb sovintejades avaries. Ah!, i això sense comptar la greu errada, esdevinguda recentment, d'aquest comboi nou que va resultar ser més gran que el túnel per on havia de passar. I, per si això fos poc, amb referència al darrer tema, dieu que la seva construcció es va projectar l'any 2004 i el seu acabament estava previst per a l'any 2013,

per tant, som al 2023 i no sols no s'ha inaugurat, sinó que caldrà fer-lo de nou, amb la consegüent despesa que comportarà. Despesa que resultarà incrementada, ja que, segons sembla també, per compensar la fallada els viatgers podran viatjar de franc fins que el nou comboi entri en servei. Per tot plegat, tot i que l'aprovat diu que ha estat justet, caldria veure si, tot i justet, és ben merescut. És el nostre parer...

LLUÍS TORNER CALLICÓ
Girona

Les arts marcial com una disciplina

Moltes persones veuen els esports d'arts marcial com esports violents o poc educatius per als seus fills, quan realment són tot el contrari. Jo personalment he estat tota la meua vida practicant taekwondo i durant tots aquests anys he après moltes més coses a part de les tècniques de l'esport, com per exemple disciplina, respecte cap als contraris i cap al mestre, seguretat en un mateix i també el coneixement d'una nova llengua.

AINHOA MARTÍNEZ
Viladecans (Baix Llobregat)